

(12) **CERERE DE BREVET DE INVENȚIE**

(21) Nr. cerere: **a 2018 00946**

(22) Data de depozit: **26/11/2018**

(41) Data publicării cererii:
30/06/2020 BOPI nr. **6/2020**

(71) Solicitant:
• **UNIVERSITATEA TEHNICĂ
"GHEORGHE ASACHI" DIN IAȘI,
BD. PROF. DIMITRIE MANGERON NR.67,
IAȘI, IS, RO;**
• **UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI
FARMACIE "GRIGORE T. POPA" DIN IAȘI,
STR.UNIVERSITĂȚII NR.16, IAȘI, IS, RO**

(72) Inventatori:
• **SAMOILĂ PETRIȘOR MUGUREL,
STR.DROBETA NR.3, BL.Q4, SC.B, ET.1,
AP.6, IAȘI, IS, RO;**
• **CIOBANU ROMEO CRISTIAN,
STR.GEORGE COȘBUC NR.8, IAȘI, IS, RO;**
• **MIHAI COSMIN TEODOR, BD.DACIA,
NR.3, BL.DA2, ET.7, AP.23, IAȘI, IS, RO**

(54) **PROCEDEU DE OBTINERE DE MAGNETITĂ
FUNCȚIONALIZATĂ CU CARBOXIMETILCELULOZĂ (CMC)
CA SUBSTANȚĂ DE CONTRAST PENTRU IMAGISTICĂ
MRI/THZ**

(57) Rezumat:

Invenția se referă la un procedeu de obținere a nanoparticulelor de magnetită funcționalizată cu carboximetilceluloză, utilizate ca substanțe de contrast pentru imagistica MRI/THz. Procedeu, conform invenției, constă în coprecipitarea pulberii de magnetită prin adăugarea unei soluții bazice de hidroxid de amoniu 25% la o soluție care conține ioni de fier (II) și ioni de fier (III) în proporții stoechiometrice, produsul solid a fost separat prin decantare magnetică, spălat și uscat

în etuvă la 50°C timp de 12 h, urmat de dispersare și stabilizarea în acid citric, funcționalizarea fluidului magnetic ultrasonat cu o soluție de carboximetilceluloză, și ultrasonarea amestecului rezultat timp de 1 h la temperatura de 50°C.

Revendicări: 1
Figuri: 7

OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII ȘI MĂRC	
Cerere de brevet de invenție	
Nr.	a 2018 0946
Data depozit	26-11-2018

PROCEDEU DE OBTINERE DE MAGNETITĂ FUNCTIONALIZATA CU CARBOXIMETILCELULOZĂ (CMC) CA SUBSTANTA DE CONTRAST PENTRU IMAGISTICA MRI/THz

Invenția de față se referă la producerea de nanoparticule de magnetită/ Fe_3O_4 dispersate și stabilizate în acid citric concentrat și funcționalizate cu carboximetilceluloză folosite ca - substanta de contrast pentru imagistica MRI/THz.

Pulberea de magnetită a fost obținută la nivel de laborator prin metoda coprecipitării. Coprecipitarea este procedeul de preparare a pulberilor de magnetită pe cale umedă și constă în adăugarea unei soluții bazice la o soluție care conține ioni de fier (II) și ioni fier (III) în proporții stoechiometrice până la realizarea unei anumite valori a pH-ului. Coprecipitarea oferă o serie de avantaje, care o recomandă pentru obținerea pulberilor de magnetită cu proprietăți adecvate unor aplicații speciale, care nu pot fi obținute prin procedeul ceramic convențional. Principalele avantaje sunt: prepararea simplă și rapidă a compușilor; reproductibilitatea compoziției chimice; control bun asupra distribuției dimensiunilor particulelor prin parametrii procesului de coprecipitare. De notat că, temperatura este un factor important în procesul de coprecipitare, determinând dimensiunea primară a cristalitelor, suprafața specifică și chiar fazele care se formează.

Pentru a obține magnetită, cantități precis determinate de $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ și $\text{FeCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ au fost dizolvate în apă distilată degazată în prealabil sub flux de azot (pentru a preveni oxidarea ionilor de Fe^{2+}). Soluția astfel obținută a fost transferată într-un balon cu 3 gâturi aflat pe o baie de apă pre-încălzită la 75°C . Ulterior la soluția de cationi de fier a fost adăugată o soluție bazică de NH_4OH 25% cu rol de agent de coprecipitare. În foarte scurt timp s-a observat apariția unui precipitat negru caracteristic formării magnetitei. Amestecul a fost menținut sub agitare timp de 30 de minute. De menționat că întreg procesul s-a realizat în atmosferă controlată prin introducerea în sistem a unui debit constant de N_2 . Produsul solid (magnetită) a fost separat prin decantare magnetică, spălat cu apă distilată pentru eliminarea excesului de soluție bazică și uscat în etuva la 50°C timp de 12 ore.

Magnetită obținută a fost caracterizată prin difracție de raze X (XRD) - pentru a verifica succesul procedurii de sinteză - și prin microscopie electronică de transmisie (TEM) - pentru a determina dimensiunea particulelor obținute.

Toate maximele de difracție din Fig.1 pot fi identificate și indexate, astfel se remarcă prezența exclusivă a maximelor corespunzătoare planelor (2 2 0), (3 1 1), (2 2 2), (4 0 0), (4 2 2), (5 1 1), (4 4 0), (6 2 0), (5 3 3) fapt ce confirmă formarea magnetitei cu structură de tip spinel. Pe de altă parte, forma îngustă a picurilor indică faptul că magnetită sintetizată prezintă un grad de cristalinitate foarte ridicat.

Morfologia particulelor de magnetită a fost studiată prin TEM (Fig.2), iar dimensiunea medie a particulelor, precum și distribuția dimensiunii particulelor a fost estimată prin efectuarea a minim 100 de determinări cu ajutorului unui program informatic dedicat (Fig.3).

Din analiza micrografiei TEM și a distribuției dimensiunii particulelor se constată obținerea de nanoparticule de magnetită cu o formă regulată, aproape sferice, cu un grad de aglomerare relativ ridicat, cu dimensiuni variind între 5 și 15 nm, rezultând o dimensiune medie de 9,418 nm.

Dispersarea și stabilizarea magnetitei (Fe_3O_4) în acid citric a presupus dispersarea oxidului de fier în apă distilată, încălzirea fluidului magnetic astfel obținut la 90°C sub agitare mecanică continuă și adăugarea unei soluții de acid citric concentrat. Amestecul astfel preparat a fost menținut la temperatură sub agitare continuă timp de 1 oră.

Funcționalizarea magnetitei cu carboximetilceluloză s-a realizat prin prepararea unui fluid magnetic similar cu cel preparat pentru stabilizarea în acid citric. Fluidul magnetic a fost ultrasonat timp de 15 minute, după care s-a adăugat o soluție de carboximetilceluloză. Amestecul rezultat a fost ultrasonat timp de 1 oră la 50°C .

Materialele obținute au fost analizate prin microscopie electronică. Micrografia TEM a magnetitei stabilizate în acid citric este prezentată în Fig.4. Se constată o scăderea a gradului de aglomerare datorată dispersării în acidul tricarbolic. Important de menționat faptul că procesul de stabilizare nu influențează dimensiunea medie a particulelor și nici distribuția dimensiunii nanoparticulelor magnetice (Fig.5).

Analiza TEM a magnetitei funcționalizate cu carboximetilceluloză (Fig.6) evidențiază prezența derivatului de celuloză în proximitatea componentei anorganice a

sistemului. Analog cazului precedent funcționalizarea cu carboximetilceluloză nu afectează distribuția dimensiunii particulelor de magnetită sau valoarea dimensiunii medii (Fig.7).

Scopul invenției constă în realizarea de magnetită funcționalizată cu CMC ca substanța de contrast pentru imagistica MRI/THz.

Exemplu

Pentru a obține magnetită, cantități precis determinate de $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ și $\text{FeCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ au fost dizolvate în apă distilată degazată în prealabil sub flux de azot (pentru a preveni oxidarea ionilor de Fe^{2+}). Soluția astfel obținută a fost transferată într-un balon cu 3 găuri aflat pe o baie de apă pre-încălzită la 75 °C. Ulterior la soluția de cationi de fier a fost adăugată o soluție bazică de NH_4OH 25% cu rol de agent de coprecipitare. În foarte scurt timp s-a observat apariția unui precipitat negru caracteristic formării magnetitei.

Amestecul a fost menținut sub agitare timp de 30 de minute. Dispersarea și stabilizarea magnetitei (Fe_3O_4) în acid citric a presupus dispersarea oxidului de fier în apă distilată, încălzirea fluidului magnetic astfel obținut la 90°C sub agitare mecanică continuă și adăugarea unei soluții de acid citric concentrat. Amestecul astfel preparat a fost menținut la temperatură sub agitare continuă timp de 1 oră.

Funcționalizarea magnetitei cu carboximetilceluloză s-a realizat prin prepararea unui fluid magnetic similar cu cel preparat pentru stabilizarea în acid citric. Fluidul magnetic a fost ultrasonat timp de 15 minute, după care s-a adăugat o soluție de carboximetilceluloză. Amestecul rezultat a fost ultrasonat timp de 1 oră la 50°C.

REVENDICĂRI

- 1 Magnetită funcționalizată cu CMC, **caracterizată prin aceea că** se utilizează ca substanța de contrast pentru imagistica MRI/THz. Pentru a obține magnetită, cantități precis determinate de $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ și $\text{FeCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ au fost dizolvate în apă distilată degazată în prealabil sub flux de azot (pentru a preveni oxidarea ionilor de Fe^{2+}). Soluția astfel obținută a fost transferată într-un balon cu 3 gâturi aflat pe o baie de apă pre-încălzită la 75 °C. Ulterior la soluția de cationi de fier a fost adăugată o soluție bazică de NH_4OH 25% cu rol de agent de coprecipitare. În foarte scurt timp s-a observat apariția unui precipitat negru caracteristic formării magnetitei. Amestecul obținut a fost menținut sub agitare timp de 30 de minute. Dispersarea și stabilizarea magnetitei (Fe_3O_4) în acid citric a presupus dispersarea oxidului de fier în apă distilată, încălzirea fluidului magnetic astfel obținut la 90°C sub agitare mecanică continuă și adăugarea unei soluții de acid citric concentrat. Amestecul astfel preparat a fost menținut la temperatură sub agitare continuă timp de 1 oră. Funcționalizarea magnetitei cu carboximetilceluloză s-a realizat prin prepararea unui fluid magnetic similar cu cel preparat pentru stabilizarea în acid citric. Fluidul magnetic a fost ultrasonat timp de 15 minute, după care s-a adăugat o soluție de carboximetilceluloză. Amestecul rezultat a fost ultrasonat timp de 1 ora la 50°C.

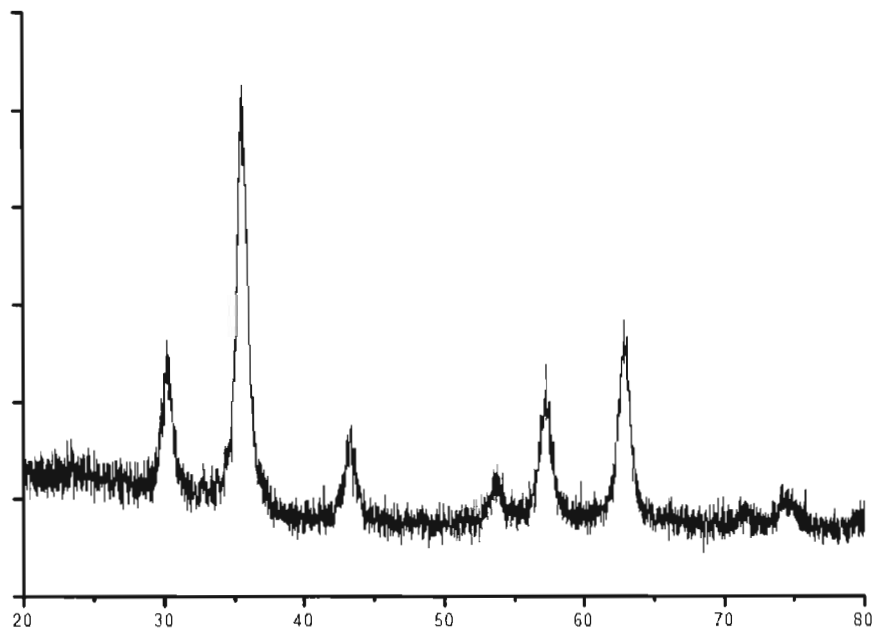

Figura 1 Difractograma de raze X înregistrată pentru magnetită/Fe₃O₄

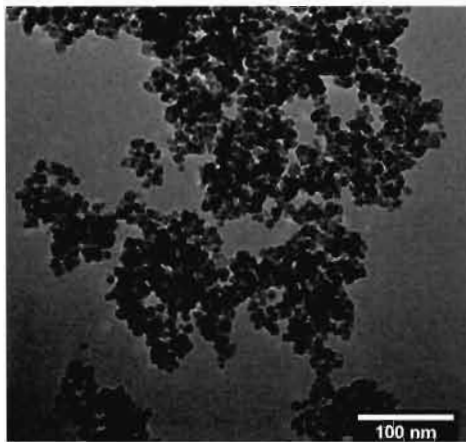

Fig.2 Micrografie TEM reprezentativă a magnetitei/Fe₃O₄

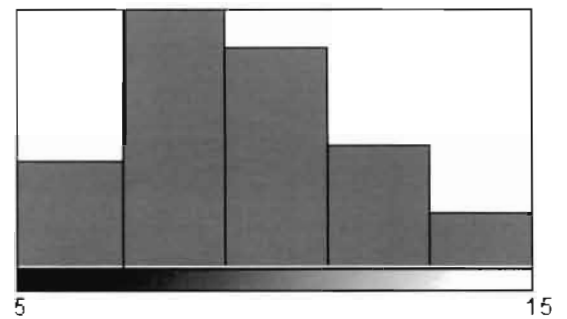

Fig.3 Distribuția dimensiunii particulelor de magnetită/Fe₃O₄

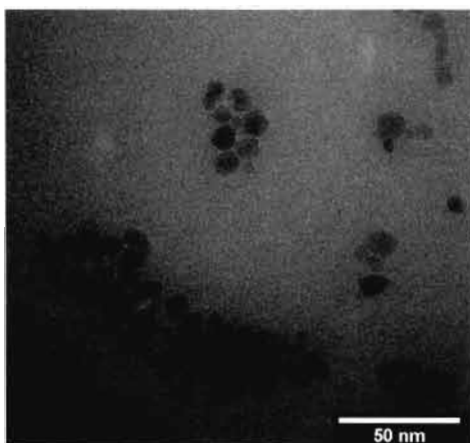

Fig.4 Micrografie TEM reprezentativă a magnetitei/Fe₃O₄ stabilizate în acid citric

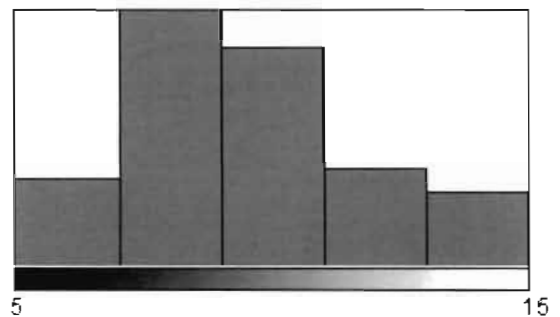
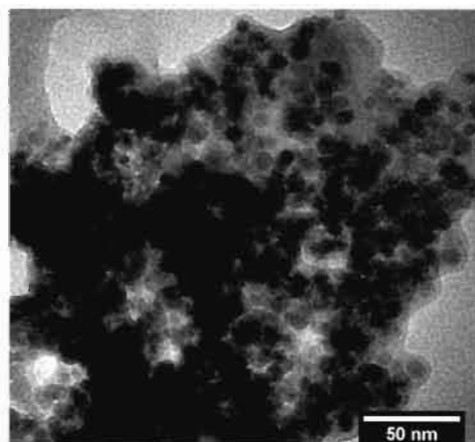
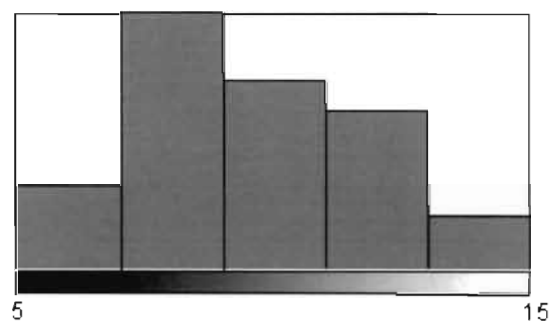

Fig.5 Distribuția dimensiunii particulelor de magnetită/Fe₃O₄ stabilizate în acid citric

Fig.6 Micrografie TEM reprezentativă a magnetitei/ Fe_3O_4 funcționalizate cu carboximetilceluloză

Fig.7 Distribuția dimensiunii particulelor de magnetită/ Fe_3O_4 funcționalizate cu carboximetilceluloză